

[Indenrigsministeren.]

af et tilsvarende lovforslag i fjor lejlighed til meget udførligt at motivere, at jeg ikke mente, det var forsvarligt uden en nærmere undersøgelse at medvirke til gennemførelsen af det, og denne argumentation finder jeg ingen anledning til at gentage.

Der kunne måske være anledning til at sige, at hvis man ser på det foreliggende lovforslags enkelte bestemmelser, synes § 1 at være lidt forvirrende i forhold til § 2. Efter § 1 skal bygninger, hvis opførelse påbegyndes efter denne lovs ikrafttræden, ikke svare ejendomsskyld. Men en sådan fritagelse synes at følge allerede af reglen i § 2. Jeg kan også nævne, at der i lovforslaget overalt regnes med skatteåret 1. april — 31. marts, men amtsskatterne følger jo kalenderåret.

Jeg tror imidlertid ikke, det tjener noget fornuftigt formål at fortsætte denne diskussion ret meget længere. Jeg erkender — som jeg allerede har sagt under behandlingen af det tilsvarende lovforslag i fjor —, at den gældende ejendomsskyldbeskatning er uhensigtsmæssig og irrationel, men jeg mener ikke, det er forsvarligt, at et lovforslag som det foreliggende gennemføres, uden at man har nøje rede på de konsekvenser, det vil medføre. Der er naturligvis den udvej, hvis forslaget går i udvalg — hvad jeg forstår er meningen —, at man under udvalgsbehandlingen kan gå i gang med sådanne undersøgelser, men det er dog et spørgsmål, om det vil være rimeligt og hensigtsmæssigt, når forholdet er det, at skattekommissionen i forvejen er langt inde i tilsvarende undersøgelser og forhåbentlig inden så længe vil afgive indstilling både om revision af skattelovene og om byrdefordelingen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Skytte): Det er en ualmindelig stærk sympati, der strømmer forslaget imøde rent principielt set, men det er næsten, som der står i en gammel revyvis: man har nok sympati, men man har ikke noget at have den i — det gælder lige fra den højtærede minister til samtlige ærede ordførere, som jeg selvfølgelig takker for deres principielle tilslutning til forslaget. Men jeg kan sige til ordførerne, som jeg sagde til den højtærede minister, at det var ønskeligt, at denne principielle tilslutning ville give sig det praktiske udslag, at man erklærer sig rede til at medvirke til forslagets gennemførelse.

Uden iøvrigt at forlænge debatten — det er jo rigtigt, at dette spørgsmål blev gennemdebatteret i fjor — vil jeg dog lige

have lov at sige først til det ærede medlem hr. Kjældgaard, som sagde, at lovforslaget rejser flere problemer, der først skal løses — og man havde indtryk af, at det ærede medlem mente, at skulle de løses her, så blev de løst så hurtigt, at det blev hastværksarbejde, fuskarbejde, der blev leveret —, at jeg kan ikke indse, at lovforslagets gennemførelse vil rejse så store problemer, at de ikke meget let vil kunne løses. Lovforslaget går kort og godt ud på det ene at standse stigningen i bygningsskatterne, og bygningsskatterne er alle efterhånden principielt enige om: er en irrationel, en uretfærdig og en uhensigtsmæssig beskatningsform; ville det da ikke være rimeligt og rigtigt at standse denne uhensigtsmæssighed, denne stigning på et beskatningsområde, som alle finder uretfærdig? Det mener jeg ganske afgjort det ville.

Det ærede medlem hr. Peder Jakobsen sagde, at en stykkevis løsning ville være uheldig, for det ville betyde, at byrden i mange, mange år fremover ville være ulige fordelt. Dertil vil jeg sige, at det harmonerer ikke så godt med det, den højtærede minister fremførte, at det ikke ville være så længe, før vi kunne vente et resultat, en betænkning, et forslag til overvejelse. Jeg går ud fra, at når dette foreligger, vil det ikke være så forfærdelig længe, inden vi kan nå til at afskaffe den uretfærdighed, der eksisterer på dette område og også på en række andre områder. Meningen med vort lovforslag var jo, at vi ville hindre yderligere uretfærdighed, hvad der i og for sig ville lette gennemførelsen af det forslag, der til sin tid vil foreligge.

Det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed siger, at dette lovforslags gennemførelse vil betyde en yderligere skærpelse, en endnu større ulighed end i dag. Dertil vil jeg bare sige, at denne ulighed kan jo rettes på anmodning. Mit parti er gået ind for, at man, hvis det er fornødent, yder et tilskud til amterne fra benzinafgifterne til vedligeholdelse af vejene og øget støtte til afholdelse af de efterhånden meget store sygehusudgifter; det er jo de to poster, som især tynger på amternes budget.

Den højtærede minister kritiserede forslagets tekniske opbygning. Dertil vil jeg sige, at det er noget af det, vi kan rette i det kommende udvalg, hvis det er nødvendigt.

Jeg skylder den ærede ordfører for retsforbundet en tak for hans uforbeholdne tilslutning til forslaget.

Jeg slutter med at udtale ønske om, at det, jeg havde nær sagt *trods*, men jeg må hellere